

Landsformandens beretning

Hovedbestyrelsen den 27. april 2024

Ved Pia Allerslev

INDHOLD

I: Indledning

II: Den handicappolitiske dagsorden

Specialeplanen der ikke er kommet

Tranæsudvalget

- a. Demonstration mod Tranæsudvalget og for en anstændig handicappolitik
- b. Fælles åbent brev til regeringen

Magtanvendelse

Genrejsning af BPA

Ulighed i sundhed

- a. Høring på Christiansborg om sundhedstilbud til voksne med CP
- b. Overdødelighed
- c. Vederlagsfri fysioterapi

III: Den foreningspolitiske dagsorden

Ny IT-plattform

Projektfokus

- a. Et liv uden vold

Kursusaktiviteter

- a. Rådgivningen – et af vores stærkeste kort
- b. Nyt initiativ – CP på dagsordenen: Unormale mennesker – skal vi snakke om menneskesyn

Frivillighed

Jonstrupvang

IV: Kredsene

I: Indledning

Vi havde ved den nuværende regerings tiltrædelse og udpegningen af Pernille Rosenkrantz-Theil, som ny socialminister, en stærk optimistisk fornemmelse af handicappolitisk medvind. Vi havde fået en minister, som ville handicapområdet, sagde de rigtige ting og et regeringsgrundlag, som prioriterede handicap og stod fast på specialeplanen.

De seneste måneders hændelser rokker imidlertid fundamentalt ved det billede. Der er endnu ikke kommet noget udspil til specialeplan, det stort anlagte ”Sammen om Handicap” kører i bedste fald i tomgang og de initiativer, vi så faktisk har set, peger i den helt forkerte retning: ministeriets udspil til revision af magtanvendelsesreglerne og senest her først på måneden udspillet fra Tranæsudvalget.

Vi har en flertalsregering, som angiveligt ikke er helt enig med sig selv. Det er svært ikke at få en oplevelse af, at der kører et spor, som er ekstremt økonomifikseret omkring økonomiforhandlingerne mellem KL og regeringen, hvor det er finansministeren og KL, som svinger taktstokken. Og et spor i Socialministeriet, hvor socialministeren – indtil videre forgæves - forsøger at sætte en socialpolitisk dagsorden i ”Sammen om Handicap”, som bygger videre på den reformlinje, som specialeplanen udspringer af.

Vi må helt ærligt konstatere, at det – netop fordi vi har en flertalsregering, der bruger sine forhandlingskræfter på at blive internt enig, og lægger meget lidt ud til forhandling med andre partier – er rigtig svært at få ørenlyd, hos dem, der har reel indflydelse. Vores traditionelt gode relationer til støttepartier, der kan presse en mindretalsregering til indrømmelser, virker ikke i et regime med en flertalsregering. Det gør det alt andet lige sværere at påvirke beslutningerne og få indflydelse.

Der er lidt rigeligt at fortvivles over, men det må aldrig få os til at give op. Vi knokler på og forsøger at presse os ind hos regeringens ordførere, og vi må søge alliancer med andre organisationer – også organisationer uden for DH-kredsen som socialpædagogerne, socialrådgiverne, FOA, Ældresagen, #undskyldvierher og andre.

Og så må vi selvfølgelig være skarpe og præcise i vores offentlige kommunikation for at skabe en bredere opinion og modstand mod de overgreb, handicapområdet i øjeblikket udsættes for. Det er vi bl.a. lykkedes med i vores kamp mod regeringens helt forfejlede udspil til reviderede regler om magtanvendelse. Debatindlæg, udtalelser i diverse medier og ikke mindst et tæt samarbejde med DH og LEV om at få lovforslaget trukket tilbage.

Vi mangler stadig at se, hvor den kamp ender, men det er indtil videre lykkedes at skabe en bred debat og en samlet front, som forhåbentlig kan videreføres og

udbygges i de kommende uger og måneders kamp mod Tranæsudvalgets forsøg på at reducere den handicappolitiske diskussion til en samtale om økonomi og besparelser.

Der er selvfølgelig initiativer og forslag i Tranæsudvalgets 130 sider lange rapport. Men hele den underliggende strøm handler om økonomi, styrbarhed og en prioritering af systemets interesser på bekostning af vores medlemmers rettigheder og mulighed for at få den rigtige og nødvendige hjælp.

Det er vigtigt at holde fast i, at anbefalingerne fra Tranæsudvalget indtil videre kun er anbefalinger fra et udvalg. Det er ikke hverken regeringens eller socialministerens politik – endnu. Derfor er den handicappolitiske opgave lige nu at sikre, at mindst muligt og kun det konstruktive rent faktisk bliver implementeret.

- Pia Allerslev

II: Den handicappolitiske dagsorden

Handicapområdet har gennem årtier været, hvad man vel bedst kan betegne som afpolitiseret. Et politisk konsensusområde, hvor stort set alle partier fra højre til venstre var enige om, at mennesker med handicap selvfølgelig skulle have den hjælp, de havde behov for. Vores handicappolitiske grundprincipper om ligebehandling og kompensation for de udfordringer, der modarbejder ligebehandlingen, var indiskutable præmisser for den handicappolitiske dagsorden.

Sådan er det ikke længere. Handicappolitik er blevet en politisk kampzone. Kommunale toppolitikere, regeringstoppen og centrale oppositionspolitikere blander sig i den handicappolitiske debat. KL's formandskab: Martin Damm og Jacob Bundsgaard, statsminister Mette Frederiksen, finansminister Nicolai Wammen og sågar udenrigsminister Lars Løkke Rasmussen har alle været ude med meldinger om "det specialiserede socialområde", som er den formelle term for handicapområdet.

Desværre er den politiske interesse i handicapområdet ikke båret af visionære ambitioner for handicappolitikken og bekymring for handicappede menneskers velfærd, men derimod drevet af en dyb bekymring over stigende udgifter, styringen af området og frygten for, at handicapområdet "stjæler" pengene fra "normalområdet" og andre velfærdsområder. Den handicappolitiske diskussion er desværre blevet en unuanceret og negativ diskussion om handicappede som en udgift.

Præcis den udvikling adresserer landsformanden i sin leder i februar nummeret af CP Indblik, hvor Pia Allerslev bl.a. skriver:

Der er 10.000 med cerebral parese (CP) og hundredtusindvis af andre mennesker med handicap i Danmark, som er og vil være en del af fællesskabet. Mennesker med handicap er ikke en udgift. Mennesker med handicap er en ressource, vi skal investere i. En krone givet ud i dag på forebyggelse og den rigtige hjælp er tusindvis af sparede kroner i fremtiden.

Det er selvfølgelig både i orden og nødvendigt at diskutere økonomi. Men det må ske ud fra et perspektiv, som accepterer og anerkender, at mennesker med handicap er en selvfølgelig og naturlig del af befolkningen. Handicap forekommer i alle befolkninger – og i et velfærdssamfund som det danske, gør vi, hvad der er muligt for at udligne de forskelle, der følger af et handicap, ligesom vi – uanset funktionsnedsættelsens karakter – gør hvad der er muligt for at sikre mennesker med handicap kan leve et godt liv.

Det kræver, at man tænker helt anderledes om økonomien på handicapområdet. At man tænker investering ikke udgift – en investering, hvor afkastet enten er bedre livskvalitet eller langt mindre omkostninger til hjælp og handicapkompensation på den lange bane, fordi vi gennem tidlig indsats og forebyggelse forhindrer, at hjælpe- og kompensationsbehovet eksploderer over tid.

Det er jo præcis det, man forsømmer, når man af kortsigtede sparehensyn ikke får givet unge handicappede en god skolegang og en uddannelse, der kan sikre langt flere en plads på arbejdsmarkedet. Og det er det, man forsømmer, når enkeltsager får lov til at udvikle sig fra relativt overskuelige problemstillinger til monstresager, der resulterer i miserable liv og uhyrligt dyre foranstaltninger. Det er både dyrt og dumt.

Desværre er det på ingen måde investeringstænkningen, der driver eller dominerer de politiske initiativer i den aktuelle handicappolitiske dagsorden. Tværtimod.

Specialeplanen der ikke er kommet

Et af de initiativer, som kunne bidrage til at vende ”handicapområdet på hovedet”, dvs. flytte fokus fra økonomi til faglighed – fra udgifts- til investeringstænkning, er specialeplan og den reform, specialeplanen var hjørnesten i.

Hele grundideen med en specialeplan er jo lige præcis at fokusere og koncentrere fagligheden i bæredygtige faglige miljøer, så det kan sikres, at mennesker med handicap får den rigtige hjælp første gang. Ikke mindst for en så relativt lille handicapgruppe som cerebral parese, er det afgørende, at fagligheden er i top, at man, uanset hvor i landet man bor, får den absolut bedste hjælp. Med kun ca. 110-120 børn om året, der får diagnosen CP, så giver det næsten sig selv, at den opgave har kommunerne ikke en ærlig chance for at løfte. Man kan ikke opbygge en relevant faglighed, hvis man i gennemsnit kun møder 1-2 børn med CP om året. Derfor skal vi centralisere viden og ekspertise, så det er et samlet fagligt miljø, der står for udredning og vurdering af kompensationsbehov for mennesker med CP. Og det er lige præcis det, der er pointen med en specialeplan. Ligesom vi ikke har avanceret hjertekirurgi på alle lokalhospitaler, men centraliseret det på to højt specialiserede afdelinger i Århus og København, så skal vi centralisere udredning og vurdering af kompensationsbehov på CP-området et eller meget få steder.

Den tænkning er efterhånden velbeskrevet – og den forudgående regering med Astrid Krag som socialminister var tæt på at lande en aftale herom. Så kom valget, og siden er der stort set intet sket. Ministeren minder om, at specialeplanen indgår i regeringsgrundlaget, og derfor stadig lever. Men ministeren har igen og igen udsat præsentation og forhandlinger om specialeplanen. På det seneste samråd i Folketingets Socialudvalg har ministeren

hårdt presset sagt, at der kommer udspil til en specialeplan i denne regeringsperiode.

Og som i alle handicappolitiske sager, hvor socialministeren er med, så henvises der til ”Sammen om Handicap” – et ”treparts-forum”, hvor ministeren har samlet alle parterne på handicapområdet: KL, Danske Regioner, DH, Socialrådgiverforeningen, Socialpædagogerne, FOA etc. for at drøfte og lave aftaler om handicapområdet. Det er imidlertid vores opfattelse, at ministerens beskrivelse af, hvad der foregår i ”Sammen om Handicap” ligger noget fra, hvad der rent faktisk foregår og holdes af møder i ”Sammen om Handicap”.

Vi følger selvfølgelig udviklingen tæt.

Tranæsudvalget

Et af de udspil, som kommer til at stå helt centralt i den kommende tids handicappolitiske debat – og potentielt vil kunne ændre grundlæggende ved den handicappolitiske tænkning, er rapporten fra det såkaldte ”Ekspertudvalg om en bæredygtig faglig og økonomisk udvikling på socialområdet”, bedre kendt som Tranæsudvalget.

Udvalgets rapport er allerede nævnt i indledningen – og der er to overordnede perspektiver fra rapporten, som vi kommer til at følge ekstremt tæt.

Det ene spor er **økonomisporet**. Tranæsrapporten har potentiale til at ændre grundlæggende ved den tænkning, som gennem årtier har gennemsyret socialpolitikken og dermed også handicappolitikken, nemlig enhvers ret til at få sin sag behandlet, blive udredt for dine behov og derefter få den hjælp, som en konkret individuel vurdering peger på, som den rigtige og nødvendige hjælp.

Hjælpen er uafhængig af den enkeltes private økonomi, og udgangspunktet er også, at hjælpen skal ydes uagtet, at den konkrete og nødvendige hjælp er dyr og omkostningsfuld for samfundet. Som udgangspunkt er det – inden for rammerne af den gældende lovgivning – fagligheden, der afgør, hvilken hjælp du er berettiget til. Også i dag er det tilladt kommunerne at lægge vægt på økonomi, men alene i det omfang man kan argumentere for, at et billigere tilbud er fagligt lige så godt som et dyrere tilbud. Man kan ikke insistere på et dyrt tilbud, hvis et billigere tilbud er lige så fagligt godt og relevant.

Tranæsudvalget foreslår **ikke** et direkte opgør med den konkrete og individuelle vurdering, men udvalget lægger op til, at økonomi og økonomiske vurderinger fremover bør spille en langt vigtigere rolle i kommunernes afgørelser på socialområdet. Det gør de ved at foreslå en ændring af serviceloven, så økonomi skrives langt længere frem i beslutningshierarkiet og ved at understrege, at

”ændringen [af serviceloven] skal således tydeliggøre, at økonomi er et legitimt hensyn (...)”.

Ingen kan således være i tvivl om, at hensigten er at give kommunerne et langt mere tydeligt og solidt lovgivningsmæssigt håndtag i forhold til at trække økonomikortet – i forhold til at reducere og styre sine udgifter på handicapområdet. Og det vil vores medlemmer selvfølgelig møde som flere ”Nej’er”, mindre valgmuligheder og mindre mulighed for selv at have indflydelse på, hvilket tilbud man ønsker og mener, er det rigtige. En ændring som den foreslåede vil betyde massive forringelser for den enkelte borger – ellers var der ingen grund til at foreslå det.

Det andet spor er de mere specifikke anbefalinger, som også har til formål at reducere omkostningerne for kommunerne, men typisk af en mere indirekte vej. Det gælder fx forslaget om at svække og begrænse Ankestyrelsens rolle. Det skal dels ske ved at gøre det sværere for Ankestyrelsen at anlægge en udvidende fortolkning af serviceloven, som kommunerne mener er med til at drive udgifterne i vejret. I dag er Ankestyrelsen – i hvert tilfælde i princippet – en dynamisk faktor, som med sine fortolkninger af lovgivningen kan tilpasse og opgradere forståelsen af loven, så den flugter med virkeligheden, uden der nødvendigvis skal ske en besværlig lovændring. Derfor er den en voldsom svinebinding af Ankestyrelsen, når man foreslår, at KL skal have indsigelsesret mod Ankestyrelsens principafgørelser før de offentliggøres, hvor det i dag først sker, når principafgørelsen er offentliggjort.

Tilsvarende er forslaget om at ændre vilkårene for Socialtilsynet, som fører tilsyn med botilbud. Udvalget foreslår, at man skrotter den kvalitetsmodel, som benyttes i dag, hvor en lang række elementer på botilbuddene får karakter efter en karakterskala fra 1-5. Det foreslås ændret, så man blot får ”bestået/ikke-bestået”. Argumentet er, at 5-skalaen ansporer botilbuddene til at løfte ambitionsniveauet og gå efter 5-tallet. Det driver prisen på botilbud i vejret. Med en skala, hvor man blot skal bestå, fjerner man incitament og botilbuddenes fokus på kvalitet – og det skal i sidste ende få taksterne for botilbud til at falde, så kommunernes udgifter til botilbud bliver mindre.

Rapporten indeholder også en række mindre konkretiserede anbefalinger, som kan få væsentlig betydning for mennesker med CP og deres pårørende. Det gælder således det, udvalget kalder ”regelforenklinger” på bl.a. BPA, tabt arbejdsfortjeneste og hjælpemidler.

Rapporten er meget lidt konkret om, hvad ”regelforenklinger” betyder – og hvad det får for konsekvenser for den enkelte borger. Givet konteksten så er der næppe tale om forslag til en ambitiøs reform af de tre områder, som forbedrer borgernes mulighed for at få BPA, tabt arbejdsfortjeneste eller bedre hjælpemidler? Men det står stadig tilbage at se, hvordan disse anbefalinger vil blive udmøntet – hvis de udmøntes.

For det er jo vigtigt at være helt skarp på, at der jo indtil videre alene er tale om anbefalinger fra et udvalg. Hvilke elementer, regeringen og det politiske system vil gribe fat i og arbejde for at få gennemført, er indtil videre uafklaret. Socialministeren har bebudet, at rapporten og dens anbefalinger vil blive drøftet i ”Sammen om Handicap”, mens KL har bedyret, at de vil gøre alt for at få mest muligt implementeret – og de vil givet benytte økonomiforhandlingerne til at bringe anbefalingerne i spil.

Fælles åbent brev til regeringen

38 organisationer – DH-organisationer og andre centrale aktører på handicapområdet, har den 6. april sendt fælles brev til regeringen, hvor vi opfordrer regeringen til ikke at følge Tranæsudvalgets anbefalinger.

Posts Svar Højdepunkter Artikler Med

Mogens Wiederholt @Mogens... · 2 t. ...
CP Danmark og 37 andre organisationer i fælles skarp kritik af Tranæsudvalgets anbefalinger. Kære @regeringDK: Gå ikke den vej! Perspektivet er fuldstændig forkert.
avisend danmark.dk/debat/38-organ...

Vi skal have fokus på, hvordan vi skaber gode liv og ordentlige vilkår for mennesker med handicap, for udsatte børn og voksne. Vi skal have fokus på kvalitet. Vi skal have fokus på fagligheden. Det må komme først. Så vores største bekymring ved udvalgets forslag er, at prioriteringen er grundlæggende forkert.

Rosenkrantz-Theil og 9 andre

Demonstration mod Tranæsudvalget og for en anstændig handicappolitik

En gruppe omkring Monica Lylloff og Caspar Eric organiseret omkring #undskyld vi er her har taget initiativ til en demonstration på Christiansborg Slotsplads, den 22. maj. Gruppen har henvendt sig til CP Danmark og bedt om vores støtte til demonstrationen. Vi har meddelt, at vi selvfølgelig støtter projektet og gerne bruger vores kommunikationskanaler til at gøre opmærksom på demonstrationen,

så vi bliver så mange som muligt. Vi har samtidig meddelt, at vi ikke er medarrangør og ikke vil stå som afsender på kommende pressemateriale.

Magtanvendelse

De fleste har formentlig glemt, at det udkast til omfattende reform af magtanvendelsesreglerne, som vi i øjeblikket kæmper indædt mod, udspringer af Tranæsudvalgets anbefalinger fra den 1. delrapport fra maj 2023. Og hvis det, vi ser med udkastet til reviderede magtanvendelsesregler, er symptomatisk for det, vi kan forvente os af implementering, når andre af udvalgets anbefalinger rammer virkeligheden, så går vi en dystopisk fremtid i møde.

Høringssvar

Vi afgiver ikke mange høringssvar. Det tager generelt alt for mange ressourcer i forhold til, hvad man forventeligt kan ændre i en høringsfase, hvor de politiske forhandlinger typisk er afsluttet og indholdet klappet af. Men i tilfældet med revisionen af magtanvendelsesreglerne har vi gjort en af de sjældne undtagelser. Magtanvendelse og magtanvendelsesreglerne er så principielt og berører nogle af foreningens allermost sårbare medlemmer.

1/3 af alle voksne med cerebral parese over 30 år bor på botilbud. Derfor er det helt afgørende for vores medlemmer, hvad man må, og hvad man ikke må, når det handler om magtanvendelse over for beboere på botilbud.

Magtanvendelse forekommer, og magtanvendelse kan være nødvendigt og uundgåeligt på botilbud. Derfor skal vi have regler for magtanvendelse. Men der er samtidig en vigtig pointe med magtanvendelsesreglerne, at de i meget høj grad også skal fungere præventivt. Der er med fuldt overlæg lagt tunge bindinger på både anvendelse af magt, men også kravene til indberetning, dokumentation og indhentelse af forhåndstilladelse til magtanvendelse er strenge og omstændige. Det er de, fordi det er en del af begrundelsen for reglerne, at de hele tiden skal henlede personalets opmærksomhed på, at der bør findes andre pædagogiske løsninger, før man vælger magt. Magt er ind imellem eneste mulighed, men det er også altid den dårligste mulighed.

Det lovforslag, der er i proces lige nu, er et langt og systematisk opgør med de principper. Som Pia Allerslev skriver i debatindlæg i Socialmonitor, om de nye magtanvendelsesregler:

”[Lovforslaget] betyder flere låste døre, ret til at påtvinge sig adgang til beboernes eget hjem, administrativ frihedsberøvelse i eget bolig, tilsidesættelse af individets rettigheder, langt videre og lempelige rammer til at iværksætte magtanvendelsestiltag – og ikke mindst: adgang til at tvangsflytte botilbudsbeboere, som ikke kan give samtykke, alene med værges samtykke.

Lovforslaget er alt andet, end et visionært pædagogisk budskab, drevet af faglig ærgerrighed om at løse en svær svær opgave med omtanke, respekt og medmenneskelighed. Der er en afmagtshandling, hvor økonomiske hensyn og kommunernes styringsønsker får lov til at overskygge respekten for de mennesker, det burde dreje sin om. Når der ikke er tid, råd og kompetencer til den gode løsning, så kan vi altid købe flere låse, tage lidt hårde fat eller flytte borgeren til et andet sted. Det er et fuldstændigt bagvendt og modsatrettet signal til de medarbejdere vi i anden sammenhæng bebrejder for at opføre sig afstumpet og forrådet.”

Mere præcist kan det ikke siges. Forslaget til nye magtanvendelsesregler er en lang liste over eskaleret ret til at benytte mere og udvidede beføjelser til magt.

I modsætning til, hvad der er tradition for – ikke mindst på så følsomt område som magtanvendelse – så har der ikke været nogen form for dialog eller inddragelse af hverken os eller andre interessenter og videnshavere på området. Ingen drøftelser med interesseorganisationer, personaleorganisationer eller botilbudsledere.

Vores analyse er, at det muligvis og højst sandsynligt vil kunne kæmpe et eller to af de allerværste forslag ud af lovforslaget, men selv efter det, vil vi stå tilbage med en utrolig vidtgående stramning af magtanvendelsesreglerne, som sender et helt forkert signal til et presset botilbudsområde.

Og når vi læser Tranæsudvalgets rapport, så bliver vi kun bestyrket i den analyse. Forslaget er ikke fremsat for at styrke eller støtte det pædagogiske arbejde ude på botilbuddene. Det er fremsat for at spare penge og personaleressourcer i kommunerne. Det kan man læse direkte ud af Tranæsudvalgets rapport, hvor det hedder. *”[...] anbefaling om revision af magtanvendelsesreglerne med henblik på at give kommunerne bedre mulighed for at yde den omsorg, som borgeren har behov for, på en økonomisk hensigtsmæssig måde.”* (s.20).

Det er en ren tilståelsessag. Revisionen af magtanvendelsesreglerne er en faglig og menneskelig falliterklæring, hvor vi af økonomiske grunde skruer op for magtanvendelsen, fordi det er billigere end at skrue op for faglighed.

Derfor er CP Danmarks konklusion og anbefaling til ministeren, at lovforslaget skal trækkes tilbage.

Både Pia Allerslevs debatindlæg fra Socialmonitor, den 1. marts 2024, og vores høringsvar på magtanvendelsesreglerne findes på vores hjemmeside.

SOCIALPOLITIK

Landsformand: Det vil være fortvivlende, hvis værger får magt til at flytte botilbudsbeboere

Regeringens lovudkast om magtanvendelse er en afmagtshandling og bør trækkes tilbage. Det mener Pia Allerslev, der i særlig grad er kritisk over for øgede beføjelser til værger i et værgesystem, der »hænger i låser«. Men det er angst fra det eneste problem i lovforslaget.

► AUTOMATISK OPLÆSNING

VERBAT 1. MÅR 2024 KL. 08.00

Genrejsning af BPA

Det er vores oplevelse, at BPA er i frit fald. Kommunerne er ikke særlig vilde med ordningen. De synes, den er dyr – og måske også lidt besværlig at administrere. Derfor ser vi et markant fald i antallet af nye BPA-ordninger, og vi oplever et massivt pres på at reducere eksisterende ordninger. Faldet i ordninger er dokumenteret i et svar fra Socialministeriet til socialudvalget.

Vi har gennem nogen tid arbejdet på at få forståelse for, at BPA-området kunne være et naturligt pilotområde, hvor man prøver en model af med regionalt ansvar for visitation og finansieringsmedansvar. En specialeplan behøver ikke alene at bygge på diagnoser. Sjældent forekommende og højt specialiserede ydelser som visitation til BPA kan også være del af en specialeplan. Derfor har vi foreslået, at BPA'en flyttes til regionerne. Der er ifølge de nyeste tal blot 1590 BPA-ordninger, og der bevilges kun 70 nye BPA-ordninger om året. En højt specialiseret, men lille ordning, som 98 kommuner umuligt kan have hverken viden eller økonomi til at håndtere.

Det er bare blevet mere og mere usandsynligt, at der skulle komme noget meget nytænkende ud af en specialeplan, hvor ambitionsniveauet kun falder og falder og bliver udskudt igen og igen.

Derfor har vi sammen med Muskelsvindfonden og Dansk Handicap Forbund rettet henvendelse til Sundhedsstrukturkommissionen, som også interesserer sig for BPA-ordningen. Vi har i et notat til kommissionen beskrevet de udfordringer, vi ser for BPA-ordningen, som præsenterer en model for, hvordan man kan regionalisere ansvaret for BPA. Kommissionen forventes at afgive rapport inden sommerferien.

Ulighed i sundhed. Høring på Christiansborg om sundhedstilbuddet til voksne med CP og overdødelighed blandt mennesker med CP og udviklingshæmning.

Regionale ambulatorier for voksne med CP er en af vores højest prioriterede sager – og med initiativet på Hammel Neurocenter i Region Midtjylland, har vi fået en uvurderlig reference i forhold til både indhold og behov. Hammel Neurocenter har på ganske kort tid skabt det tværfaglige tilbud, som vi har kaldt på gennem årtier – og de har gennem deres korte levetid demonstreret, at der er et massivt behov for netop et tilbud af den type.

Vi vil imidlertid gerne have tilbuddet udbredt til hele landet. Derfor er vi glade for, at en gruppe læger fra Rigshospitalet har taget initiativ til en høring på Christiansborg om sundhedstilbuddet til voksne med CP. Høringen finder sted den 26. april.

Overdødelighed

Det ultimative udtryk for, hvor skævt sundhed er fordelt, kan man aflæse af overdødeligheden blandt forskellige grupper. Og det ser virkelig slemt ud for mennesker, som har både CP og udviklingshæmning. Det viser tal fra en analyse, som Statens Institut for Folkesundhed har gennemført. Undersøgelsen benytter bl.a. tal hentet i CP Registret.

Desværre opdeler undersøgelsen ikke på undergrupper, så det fremgår ikke direkte, hvor stor overdødeligheden er specifikt for den del af de udviklingshæmmede, som også har CP. Tallene opgøres kun på hele gruppen – og de vidner, at mennesker med udviklingshæmning i gennemsnit dør 20 år tidligere end befolkningen i øvrigt.

Vi har støttet analysen ved at anbefale den over for Helsefonden.

Vederlagsfri fysioterapi

Der har år efter år været stigende udfordringer med den vederlagsfri fysioterapi. Men desværre uden nævneværdig politisk opmærksomhed. Men de seneste år har vi gang på gang oplevet, at mennesker, som er helt afhængige af fysioterapi har fået deres fysioterapi stoppet eller ændret i november/december, fordi puljen til vederlagsfri fysioterapi ikke rækker længere.

Med den nye overenskomst har man nu ”forbudt” den hårde opbremsning i årets sidste måneder, men i stedet aftalt, at nye klienter kan sættes på venteliste, indtil der bliver plads. Det er lige nu umuligt at sige, hvem, hvor mange og i hvor lang tid man risikerer at stå på venteliste.

Det er svært at afgøre, hvad der er mest sundhedsskadeligt, at få sin fysioterapi pauseret i november eller blive sat på venteliste på ubestemt tid?

Men uanset, om man politisk vælger den hårde opbremsning eller ventelisten, så løser det ikke det grundlæggende problem: at der ikke er penge nok til at dække behovet for fysioterapi – og konsekvensen er, at det går ud over de berørte borgers sundhed og livskvalitet.

Der har i februar/marts været en del offentlig og politisk opmærksomhed på ordningen, men alle henviser til, at overenskomsten er helt ny og lige skal have lov til at slå igennem. Vi følger udviklingen meget tæt.

III: Den foreningspolitiske dagsorden

Vi har stort set afsluttet generationsskiftet i sekretariatet, vi er i fuld gang med at forberede og gøre os klar til implementering af en ny IT-plattform, vores rådgivnings-, kursus- og formidlingsaktiviteter kører i højt gear, CP Indblik flyver

og med vores digitale kommunikation på både de traditionelle SoMe kanaler og introduktion af nye informationsprodukter på både video og podcast, er vi godt på vej med et bredt kommunikationsudbud, som rækker ud til vores medlemmer på en meget bred vifte af platforme.

De næste skridt skal derfor have fokus på medlemshvervning, medlemspleje og frivillighed med fokus på kredsene og vores lokale tillidsfolk.

Med en ny IT-plattform på plads og forhåbentlig med en fremtidssikring af vores frivillighedsarbejde, så skal jubilæumsåret 2025 være fokuseret på at skaffe nye medlemmer, udvikle rutiner for onboarding, fastholdelse og pleje af eksisterende medlemmer. Samtidig skal vi konsolidere vores frivillighedsarbejde. Med udgangspunkt i de erfaringer vi har gjort med en frivillighedskoordinator, skal vi udvikle samarbejdet mellem sekretariatet og kredsene og kredsene imellem, så vi kan understøtte og fremme foreningens lokale aktiviteter.

Ny IT-plattform

Vi havde allerede på HB-mødet i november en drøftelse af og om vores IT-udfordringer. Vores nuværende økonomisystem, IT-kursusmodul, medlemssystemet – og til dels også vores hjemmeside, er teknologisk forældet. Sekretariatet bruger derfor alt for mange ressourcer på manuel håndtering og kvalitetssikring af opgaver og processer, som burde køre fuldstændig helt af sig selv. Det gør både det, vi laver, unødigt langsommeligt, og det forhindrer os i at sætte nye initiativer i gang – primært i forhold til medlemspleje, medlemsopfølgning og medlemshvervning, men også vores kursusadministration og digitale kommunikation på SoMe og digitale nyhedsbreve lider under dårlig IT-understøttelse.

Vi har i løbet af december afholdt 4 giveaways (konkurrencer) på vores sociale medier med gode præmier til en bred skare af vores følgere. Alle havde til formål at skabe opmærksomhed på vores forening. Der var god deltagelse, og vi kunne se en stigning af interaktion samt en betydelig vækst af nye følgere på Instagram.

Men initiativet er også et eksempel på, hvor uforholdsmæssig meget tid vi bruger på en sådan aktivitet – og kun i alt for begrænset omfang får fulgt op på de medlemskontakter, vi får skabt gennem en sådan kampagne.

Derfor er vi rigtig glade for, at vi nu er godt på vej i processen mod et valg af ny IT-plattform. Vi har haft samtaler med søsterorganisationer om deres systemer. På baggrund af disse drøftelser har vi afholdt workshops og haft dialog med tre forskellige udbydere, som med udgangspunkt i vores behovs- og ønskeseddel, afgiver tilbud på en teknisk løsning og økonomi. I skrivende stund har vi endnu

ikke tilbud fra alle tre udbydere, men vi vil forhåbentlig kunne give en mere fuldstændig status på mødet.

I vores drøftelser med leverandørerne har vi lagt vægt på de behov, vi har i sekretariatet primært i forhold til økonomi, medlemshåndtering og kursusadministration. Men vi har også lagt vægt på, hvordan og i hvilket omfang en kommende IT-løsning kan optimere vores servicering af kredsene - evt. øge kredsenes selvbetjeningsmuligheder i systemet.

Projektfokus

Det er en del af strategien for en langsigtet bedre driftsøkonomi, at en betydelig del af foreningens aktivitetsudvidelser skal skabes gennem eksternt finansierede projekter. Vores basisydelser i form af rådgivning, kurser, information, politisk interessevaretagelse og generel medlemsservice skal i videst muligt omfang fortsat være finansieret af vores grundbudget, mens aktivitetsudvidelser i stigende grad vil blive søgt eksternt finansieret gennem projekter.

Vi har til og med 2024 en betydelig finansiering, som også bidrager til finansiering af egne medarbejdertimer, fra pårørendeprojektet, ligesom vi har kunnet skabe en betragtelig aktivitetsudvidelse gennem projektansættelse af en frivillighedskoordinator.

Det er ambitionen, at vi i løbet af 2024 får fornyet den projektportefølje med et nyt projekt til afløsning for pårørendeprojektet og en forlængelse af vores frivillighedsaktiviteter, så vi fortsat kan have en frivillighedskoordinator og opretholde vores nye fokus på frivillighed - først og fremmest forstået som vores frivillige i kredsarbejdet.

Vi arbejder konkret på udvikling af et større projekt, som skal have fokus på søskende som pårørende. Vi håber, at vi i samarbejde med en eller flere af de lidt større fonde (Mærsk, Velux, Augustinus etc.) vil kunne skabe finansiering til et 3-4-årigt projekt, som også omfatter egne medarbejdere.

Tilsvarende arbejder vi med at udvikle et fortsættelsesprojekt til vores frivillighedsaktiviteter. Fokus vil være på frivilligheden i kredsene. De erfaringer, vi høster i forbindelse med de kommende kredslaboratorier, vil blive et centralt bidrag til den endelige projektudformning.

Et liv uden vold

Siden sidste HB-møde har vi endeligt og helt afsluttet vores store informations- og opmærksomhedsprojekt om forebyggelse af vold - både fysisk og psykisk vold -

og de krænkelser, mennesker med CP og andre funktionsnedsættelser udsættes for på nettet.

Den 9. oktober lancerer vi vores nye og omfattende inspirations- og læringsmateriale, som giver viden om, hvad mennesker med handicap, personale og myndigheder kan gøre, når voksne med handicap udsættes for vold.

Mennesker med handicap er i markant højere risiko for at blive udsat for en volds- og seksualforbrydelse end andre mennesker. 10,5 procent af personer med handicap har således oplevet fysisk vold, mens det samme kun gælder for 7,7 procent af personer uden handicap. Forskellen er endnu større, når det gælder psykisk vold. Og hver femte anmeldelse af volds- og seksualforbrydelser angår ofre med psykiske eller kognitive handicap. Det viser tal fra henholdsvis Det Centrale Handicapråd og en undersøgelse fra Institut for Menneskerettigheder fra 2020.

Læringsmaterialet har som omtalt været tilgængeligt fra den 9. oktober på hjemmesiden www.nejtilvold.dk. Det er særligt målrettet personer med handicap og personale i bo- og støttetilbud, kommunale fagpersoner som socialrådgivere og pædagoger samt myndigheder som politi og anklagemyndighed.

Nej til vold bidrager med omfattende viden, inspiration og redskaber til at forebygge og håndtere fysisk, psykisk og digital vold i samarbejde med produktionsvirksomheden Feldballe Film samt handicaporganisationerne LEV og Hjernesagen. Materialet består blandt andet af oplysningsfilm, podcasts, personlige fortællinger og gode råd – og er særligt målrettet til borgere og personale ved bo- og støttetilbud samt myndigheder, men alle kan frit benytte det.

Nej til vold er nået godt ud til relevante fagmedier og interessenter. Blandt andet er materialet sendt ud til:

- Alle kommuner i Danmark. De sender så videre til relevante steder
- 300 botilbud i Danmark
- Det Centrale Handicapråd, De kommunale Handicapråd, Danske Handicaporganisationer, Offerrådgivninger, Dansk Forening for Socialpædagogik, Dansk Psykolog Forening, FOA, Socialpædagogerne, Dansk Socialrådgiverforening, Det Kriminalpræventive Råd og mange flere
- Relevante uddannelsesinstitutioner i Danmark
- Flere annoncer i nyhedsbrev: Socialrådgiveren, Fagbladet FOA, Socialpædagogen, m.fl.

De fleste af ovenstående har delt materialet videre via deres netværk. Flere har skrevet artikler og/eller delt på deres sociale medier (blandt andet FOA og Det Kriminalpræventive råd).

Feldballe Film har sluppet projektet ved udgangen af januar, og der er i februar afleveret endelig slutrapportering til Offerfonden.

Vi er rigtig glade for den rækkevidde, materialet allerede har haft, men det er vigtigt at holde liv i materialet og hjemmesiden. Derfor opfordrer vi alle kredse til at overveje arrangementer og initiativer, som bygger på materialet. Vi hjælper gerne med ideer og inspiration.

CP Danmark

2 dage · 🌐

✖ NEJ TIL VOLD ✔

Mennesker med handicap er i markant højere risiko for at blive udsat for vold og overgreb en... [Se mere](#)

17

10 delinger 356 visninger

Synes godt om **Kommenter** **Del**

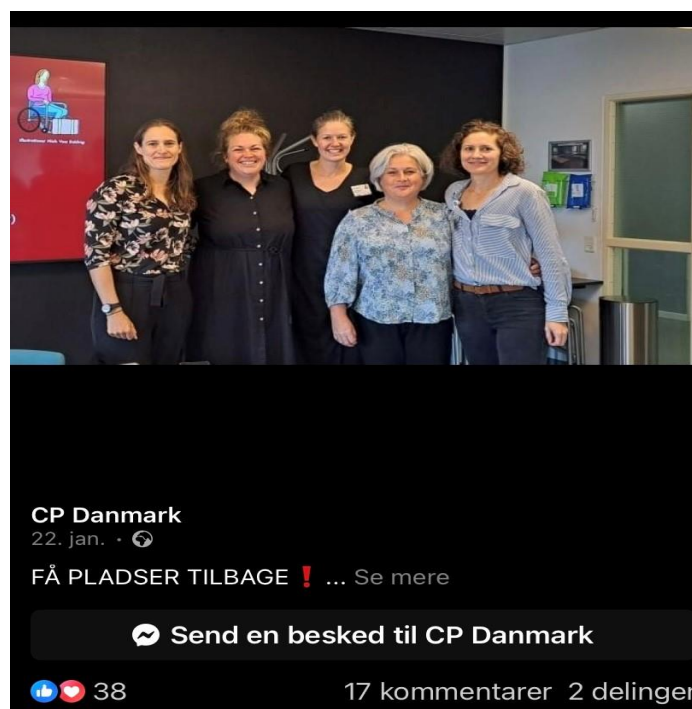
Kursusaktiviteter

Vores kurser og andre medlemsrettede aktiviteter er en helt central del af foreningen. Vores udbud af kurser skal både bidrage med relevant faglig viden og give perspektiver på samt værktøjer til livet med cerebral parese for alle vores medlemmer – og de skal bidrage til fællesskabet omkring foreningen.

Vi har helt generelt – og målt i forhold til vores størrelse – en meget omfattende og ambitiøs kursus- og aktivitetsindsats – og vi bestræber os på at levere viden i

så mange formater som muligt for at tilgodese mangfoldigheden i vores medlemskreds: weekendarrangementer, endagskurser, fyraftenskurser og ikke mindst og i stigende omfang webinarer.

Vi har i foråret 2023 set en stor og stigende interesse for vores kurser – og vi har her i sensommeren haft et par gedigne publikumssucceser: temadag på/om Hammel Neurocenter og et webinar om barnets lov.

Men her i efterårssæsonen og ind i vinteren 23/24 har vi også oplevet en vis stagnation, som bl.a. har betydet, at vi har måttet udskyde kurser.

Der vil altid være visse forskydninger, men det betyder selvfølgelig, at vi skal være enormt skarpe på, at vores kursusudbud afspejler de ønsker og behov, vores medlemmer har. Derfor har vi lavet en 9-punktsplan, som forhåbentlig kan styrke interessen og tilmeldingen til vores kurser:

- Kurser og aktiviteter i overskrift og indhold skal fokusere på det faglige, og det man ikke kan få andre steder fx vores socialrådgivning.
- Lave en plan for SoMe og Medlemsmagasin – så kurser og aktiviteter bliver markedsført strategisk ift. tilmelding, emne og ex. tema i bladet. Så alle dele underbygger hinanden.
- Fortsat sende halvårlig plan ud for hhv. forårets og efterårets kurser både via direkte mails til medlemmer og via CP Indblik.
- Give et kursus i julegave/gavekort – mulighed for at købe et kursus i gave til en anden.

- Kursusudvalget skal arbejde med tilmeldinger og kommunikation via egne netværk.
- Præsentation af vores kurser og aktiviteter på FU el. HB for at sikre opbakning.
- Være opmærksomme på tidspunkt, dag og målgruppe for kurser.
- Anvende evalueringen af kurserne aktivt til udvikling.
- Flere handlinger sættes i værk, hvis vi oplever fortsatte udfordringer med tilmeldinger.

Det er vigtigt, at vi er meget opmærksomme på, hvad vi selv kan gøre for at sikre den maksimale opmærksomhed og de bedste rammer for vores kurser.

Rådgivningen – et af vores stærkeste kort

Et af de områder, hvor vi i udpræget grad har mulighed for at aflæse og afkode medlemmernes ønsker og behov er i rådgivningen. Derfor er det virkelig glædeligt, at vi nu igen har en kompetent rådgiver og vores socialfaglige rådgivning igen er på fulde omdrejninger. Det er helt afgørende for foreningen – og med et tættere samarbejde, mellem kursus- og rådgivningsområderne, kan vi arbejde mere målrettet med at udvikle og tage initiativ til nye kurser med afsæt i behov fra vores medlemmer.

Nyt initiativ – CP på dagsordenen: Unormale mennesker – skal vi snakke om menneskesyn

I efteråret 2024, nærmere bestemt d. 28. oktober, løber pilotprojektet *Unormale mennesker – skal vi snakke om menneskesyn*, af stablen på Rødkilde Gymnasium i Vejle.

Vi er nu nået så langt i projektet, at vi har tre af de fire talere på plads, og vi har etableret samarbejde med Rødkilde Gymnasium, som er meget begejstrede. Talerne er Caspar Eric, Emilie Ghali, Milo Kinnock og den sidste bliver enten Amina Elmi eller Emil Falster.

Pilotprojektet er et samarbejde mellem CP Danmark, Bevica Fonden og Elsass Fonden. Støttet med midler fra de to fonde.

Til det fysiske arrangement, i Vejle, har talerne (oplægsholderne) hver især 15 min. til at fortælle en personlig historie om normalitet og menneskesyn til eleverne. Forud for selve arrangementet har talerne (oplægsholderne) været igennem et fortælleforløb, hvor de har udviklet og øvet sig på deres fortælling. Eleverne vil, på baggrund af fortællingerne, have guidede samtaler med hinanden om emnerne. Til slut vil eleverne og lærerne afgive vidnesbyrd om deres oplevelser.

Der laves, som en del af projektet, et læringsmateriale, som har samme indhold som det fysiske event, men med optagede videoer af fortællingerne i stedet. Dette materiale afprøves på hele 1. årgang på Rødkilde Gymnasium.

Vi forventer, at pilotprojektet giver os så gode resultater, at vi kan udvikle et reelt projekt, hvor vi med midler fra de to fonde kan udbrede konceptet til bl.a. flere gymnasier og uddannelsesinstitutioner, til bosteder og aktivitetstilbud og professionsuddannelser. Både Bevica Fonden og Elsass Fonden, som sidder i udviklingsgruppen med CP Danmark, er meget engagerede i projektet, og vi har alle store forhåbninger til og tror på, at arrangementet bliver en kæmpe succes.

Medlemskommunikation og medlemshvervning

Det var en af de vigtige beslutninger på landsmødet i september 2022, at vi skal styrke og udbygge vores medlemskommunikation. En moderne medlems- og interesseorganisation, som den vi gerne vil være, skal have en løbende og tæt kommunikation med sine medlemmer. Det er medlemmerne, der udgør kernen og værdien i enhver medlemsorganisation.

Derfor er det også en stor frustration, at vi ikke for alvor er kommet i gang med en målrettet og systematisk medlemskommunikation. Men vi må simpelthen konstatere, at IT-supporten til de initiativer og aktiviteter, vi gerne vil sætte i gang, er for svag i vores nuværende setup.

En egentlig opskaleret og systematisk opgradering af vores medlemspleje, medlemshvervning og medlemsfastholdelse afventer, at vi får en IT-plattform, som understøtter et professionelt medlemsfokus. Vi kan heldigvis konstatere, at vi stadig har en svag vækst i vores medlemsbase. Medlemstilgangen har de seneste år i gennemsnit været på 100-110 nye medlemmer. Det skal ses i lyset af, at mange af vores søsterorganisationer mister medlemmer.

Men det ændrer ikke ved, at det fortsat er perspektivet, at vi – også på den korte bane – skal udvikle vores medlemskommunikation og blive bedre til både at kommunikere løbende med medlemmerne, bruge medlemskommunikationen til at fastholde eksisterende medlemmer og udvikle nye strategier og initiativer til medlemshvervning.

Op til jul har vi således gennemført en mindre hvervekampagne, som alene bygger på vores Facebook-aktiviteter. Vi har på hhv. vores Facebookside og i vores egen Facebookgruppe kontakt med sammenlagt næsten 8.000 personer. Vi ved med sikkerhed, at ikke alle disse ca. 8.000 er medlem af CP Danmark. Derfor laver vi en mindre hvervekampagne blandt følgerne på vores to Facebookprofiler.

Kommunikation

En væsentlig del af den værdi, foreningen leverer til medlemmerne, er kommunikation. At være medlem af CP Danmark er også at være del af et

fællesskab, hvor man løbende bliver opdateret på det, der er vigtigt - politisk, fagligt og socialt for mennesker med CP og deres pårørende.

Derfor er det vigtigt for os, at vi har en stærk kommunikationsafdeling, som synliggør foreningen på alle de SoMe-kanaler, vores medlemmer færdes på - og det er vigtigt, at vi har CP Indblik - et medlemsblad, som er blandt de absolut bedste og knytter medlemmerne til foreningen ved regelmæssigt at minde medlemmerne om deres medlemskab ved at levere relevant magasinstof ind gennem medlemmernes brevsprække.

Og vi er stolte over, at vi over det seneste år er vokset ganske betydeligt på de sociale medier - først og fremmest Facebook, men vi er også kommet på Instagram og benytter i stigende grad LinkedIn, mens vi i længere tid har været aktive på X (tidligere Twitter).

Vores Facebookprofiler har i dag ca. 8.000 følgere. Det er en betydelig stigning over de seneste år. Vi får væsentligt flere likes på vores opslag - ikke mindst på vores officielle Facebookside, der er god debat og stor interaktion mellem deltagerne på CP Danmark Forum, som er mindre formelt og mere medlemmernes end Facebooksiden.

Men den største ændring har vi set på rækkevidden af vores opslag, dvs. hvor mange mennesker der ser vores opslag. Den ratio er steget med over 100% - og det skyldes først og fremmest, at flere og flere deler vores opslag. Det er vi virkelig glade for.

Vi har længe haft et af branchens bedste magasiner - og med Stines overtagelse af redaktøropgaven er vi helt sikre på, at den høje kvalitet ikke alene vil blive bibeholdt, men også udviklet og tilpasset nye tider og nye generationer af læsere.

Desværre er der en tydelig faldende tendens i annoncemarkedet, hvilket betyder, at vores annoncebureau ikke længere kan sælge samme mængde annoncer som for år tilbage. Det er en udvikling, som har ramt alle blade som vores og accelereret under coronanedlukningen.

Det er vi nødsaget til at reagere på, hvis bladet ikke skal blive en økonomisk byrde. Derfor er det besluttet, at vi i 2024 udkommer 5 gange årligt mod 6 i 2023. Det sikrer en jævn og fortsat hyppig udgivelsesfrekvens, det neutraliserer i betydelig grad den økonomiske effekt af de faldende annonceindtægter, og det giver mere tid til at redigere og nurse det enkelte blad til glæde for kvaliteten.

Det er vigtigt, at vi hele tiden fornyer og udvikler på vores kommunikationsformater. Det har længe været en markant trend, at flere og flere lytter til information. Podcast har efterhånden nogen tid været det ny sort på

formidlingshimlen – og det er efterhånden også flere år siden, CP Danmark udkom med sin første podcast. Det er vi stolte over, men endnu mere stolte er vi over, at vi inden længe udkommer med yderligere 6 podcast udviklet og produceret i samarbejde med Elsass Fonden.

Tilsvarende udkommer vi til efteråret med 6 nye små film, som behandler forskellige temaer af det at være forældre og have CP. Filmene er finansieret af Jascha Fonden og produceres af Nossell & Co.

Frivillighed

Med støtte fra Elsass Fonden og med ansættelsen af en frivillighedskonsulent, har CP Danmark for alvor sat fokus på frivillighed – og det vil mange mene var på tide.

Vi har over det forgangne 1¼ år løbende fået introduceret nye frivillighedsaktiviteter. Det har været vigtigt i opstartsfasen at få både overblik over frivillighedslandskabet i CP Danmark – og komme ud på besøg i de forskellige frivillighedsmiljøer i foreningen – ikke mindst hos tillidsfolkene i kredsene.

Vi har i projektperioden gjort gode erfaringer med en række frivillighedsaktiviteter som fx videreførelsen af CP-TV, udvikling af bisidderordningen, så vi nu har fået nye bisiddere ind i korpset – men vi har først og fremmest erfaret, at vores vigtigste og største frivillighedsbase ligger i kredsene. Vi har iværksat og afviklet en række aktiviteter rettet mod kredsene – bl.a. videotræf for kasserere, frivillighedsfest på Egmont – og ikke mindst det kommende kredslaboratorium.

Vi vil utrolig gerne videreføre vores frivillighedsaktiviteter. Derfor arbejder vi lige nu meget intenst på at udvikle og beskrive et nyt projekt, som kan videreføre

vores frivillighedskordinatorstilling og vores frivillighedsinitiativer. Det nye projekt vil, med udgangspunkt i de erfaringer vi har gjort i projektperioden, have fokus på foreningens lokale aktiviteter og kredsfrivillige.

Jonstrupvang

Vi har formentlig aldrig været tættere på en realisering af et nyt Jonstrupvang, end vi er på dette tidspunkt.

Regionen har besluttet at søge om en udvidelse af lånerammen til byggeriet på 80 mio., så den samlede låneramme er på 280 mio. Hertil kommer en bevilling fra Elsass Fonden på små 50 mio., mens CP Danmark bidrager til projektets økonomi ved at stille den nuværende grund til rådighed for regionen og byggeriet.

Herudover er projektet afhængig af, at der kan købes to nabogrunde, som støder op til Jonstrupvang. Begge grundstykker ejes af Furesø Kommune. Furesø Kommune og regionen er i løbende dialog – og der er for en del tid siden udarbejdet et fælles forståelsespapir om grundene mellem kommunen og regionen, og det er alles klare forventning, at salget blot er en formalitet.

Den værste snubletråd lige for øjeblikket er formentlig Indenrigsministeriets godkendelse af regionens låneanmodning. Regionen har i marts måned fremsendt ansøgningen om den udvidede låneadgang. Det er stadig forventningen, at låneadgangen vil blive givet, men de politiske begivenheder – bl.a. udstillet fra Tranæsudvalget, som anbefaler en reform af kapacitetsstyringen på botilbudsområdet mellem regioner og kommune.

Parallelt hermed forhandler CP Danmark og regionen om vilkårene for CP Danmarks overdragelse af den nuværende grund til regionen. Der arbejdes med en salgsaftale, som er relativt standard og en donationsaftale, som er aftalegrundlaget for CP Danmarks overdragelse af de ca. 13 mio., som er friværdien i grunden, hvis den sælges til regionen for 45 mio.

Grundlaget for aftalen er, at CP Danmark skal kunne godkende det byggeprojekt, som bliver det endelige, når byggeprogrammet og udbudsmaterialet er udarbejdet, og der ligger tilbud fra en entreprenør, som kan bygge det aftalte projekt for den aftalte pris.

Og så er det en grundlæggende præmis for aftalen, at CP Danmark skal have sin donation helt eller delvist tilbage, hvis regionen på et tidspunkt ændrer anvendelsen af Jonstrupvang til et formål, som ligger uden for, hvad der er CP Danmarks interesse – fx hvis regionen vil anvende Jonstrupvang til en anden målgruppe end CP.

Det er ligeledes en forudsætning for donationen, at Jonstrupvang forbliver en selvejende institution med egen bestyrelse, hvor CP Danmark, som i dag, har flertallet i bestyrelsen.

Regionens jurister udarbejder udkast til de to dokumenter. Der har været forhandlet i længere tid, men nu, hvor vi forventer at være inde i en afsluttende fase, har CP Danmark engageret advokat Niels Grove, som vores juridiske rådgiver.

Nå der foreligger en aftale, skal den godkendes af HB. Kun HB kan godkende køb og salg af fast ejendom.

IV: Kredsene

Vi har mange velfungerende kredse – og vi har kredse, som hver dag leverer et stort og vigtigt bidrag til det samlede billede af CP Danmark, som et bredt og rummeligt fællesskab, der tilbyder en bred vifte af (lokal)politiske, faglige og sociale aktiviteter til medlemmerne.

Kredsene er for mange medlemmer den daglige kontakt til foreningen og det ansigt, man forbinder med CP Danmark. Derfor er det vigtigt, at vi får kredsene indtænkt i den kommende indsats for at styrke medlemskommunikationen. For mange er medlemskommunikationen, kommunikationen med kredsene.

Derfor skal det være en central del af en opgradering af vores medlemskommunikation, at vi også får set på, hvordan nye medlemmer modtages i kredsene, hvordan kredsene kan inddrages i aktiv fastholdelse af medlemmer

Derfor er det vigtigt at gentage, hvad der allerede er skrevet andet steds i beretningen, at vi indtænker kredsene i beskrivelsen af funktionaliteten for et kommende nyt medlemssystem – og det er vigtigt, at vores fortsatte frivillighedsarbejde har fokus på kredsene og de lokale aktiviteter.

Det er derfor også vigtigt, at kredsene – bl.a. gennem kredslaboratorierne – involveres i ideudviklingen til vores kommende frivillighedsaktiviteter.